

Werkgroep Internationale Solidariteit (WIS) ABVAKABO FNV afd. Groningen

Nieuwsbrief 14 april 2014

Koning Mswati zet banen op het spel door vakbonden te bedreigen

Een maand voor koning Mswati III moet bewijzen dat zijn land de vakbonds- en mensenrechten respecteert om geen handelsvoordelen die essentieel zijn voor de economie van het land te verliezen, nam de politie afgelopen week-end belangrijke vakbondsleiders in hechtenis om een demonstratie voor meer democratie te voorkomen. *(hieronder meer)*

Werknemersrechten op een bord langs de weg

Op uitnodiging van de Palestinian General Federation of Trade Unions bracht afgelopen februari een delegatie van FNV en Abvakabo FNV een werkbezoek aan de Palestijnse gebieden en Israël. Onder leiding van Ton Heerts en Corrie van Brenk werd gedurende drie dagen vakbondscollega's bezocht, ervaringen uitgewisseld en indrukken opgedaan.

Aan het begin van een stoffige weg staan twee eenvoudige bouwketen. In de ene zijn wat sanitaire voorzieningen te vinden en in de andere is een vakbondskantoor van de Palestinian General Federation of Trade Unions (PGFTU) gevestigd. Verderop langs de weg staan zeecontainers die alsopslagplek dienen. Ervoor hebben verkopers van groente, fruit en andere etenswaren hun handel uitgesteld. De weg loopt uit op een groot en intimiderend hekwerk. Vanuit een wachttoren volgen Israëlische militairen elke stap die er gezet wordt. We zijn hier bij de grensovergang met Israël bij Qalqiliya. *(Uit het verslag van het bezoek van FNV en ABVAKABO aan Palestina; zie bijlage)*

Bezoek aan Swazicollega's

Van 11 tot en met 14 maart bezocht de voorzitter van de LZA van de ABVAKABO, Hans Mooren onze collega's in Swaziland. Dit was een tegenbezoek voor het bezoek dat vier Swazi vakbondsvertegenwoordigers van de bond van verpleegkundigen (SWADNU) en van de bond van werknemers bij de overheid (NAPSAWU) begin november 2013 aan Nederland hebben gebracht. Het bezoek van Hans is met name gericht op de werknemers in de gezondheidszorg, al heeft hij ook een gesprek met de vakbondsfederatie TUCOSWA waar beide bonden bij zijn aangesloten. *(hieronderf meer)*

Koning Mswati zet banen op het spel door vakbonden te bedreigen

Een maand voor koning Mswati III moet bewijzen dat zijn land de vakbonds- en mensenrechten respecteert om geen handelsvoordelen die essentieel zijn voor de economie van het land te verliezen, nam de politie afgelopen week-end belangrijke vakbondsleiders in hechtenis om een demonstratie voor meer democratie te voorkomen. "Mij werd verboden om de stad Manzini binnen te gaan", zei Vincent Ncongwane de Algemeen-secretaris van de

vakbondsfederatie TUCOSWA. “De politie nam de vakbondsleiders gevangen en hen werd niet toegestaan om contact te hebben met hun advocaten”, zei Charles Ndwandwe een lid van TUCOSWA. Ncongwane werd uit zijn auto gehaald en door de politie naar het politiebureau van Mbabane gebracht omdat hij ervan werd verdacht op weg te zijn naar een vakbondsbijeenkomst in het kader van de verjaardag van het einde van de democratie in Swaziland op 12 april 1973. De politie nam ook Quinton Dlamini, de Algemeen-secretaris van NAPSAWU (Bond van overheids personeel) in hechtenis en andere vakbondsleiders. Later werden ze op verschillende plekken verspreid over het land vrijgelaten om te voorkomen dat zij protestacties zouden coördineren. Volgens een woordvoerder van de politie waren de vakbondsleiders niet gevangengenomen, maar aangehouden voor ondervraging. Koning Mswati toont gene teken van bereidheid om afspraken die Swaziland gemaakt heeft door ILO-overeenkomsten m.b.t. vakbonds- en mensenrechten te ondertekenen na te komen, ondanks de deadline die de VS gesteld heeft met als dreiging dat Swaziland wordt uitgesloten van het Afrikaans handelsverdrag met de VS. Mswati heeft nog tot 15 mei de tijd om de anti-vakbondswetten te wijzigen en om de veiligheidsdiensten te hervormen. Hij riskeert daarmee het verlies van duizenden banen en honderden miljoenen Rand aan inkomsten van in Swaziland gevestigde buitenlandse bedrijven die profiteren van het handelsverdrag. Maar de regering ziet de vakbonden als politieke tegenstanders en is niet bereid enige vorm van oppositie toe te staan.

Bezoek aan Swazicollega's

Van 11 tot en met 14 maart bezocht de voorzitter van de LZA van de ABVAKABO, Hans Mooren onze collega's in Swaziland. Dit was een tegenbezoek voor het bezoek dat vier Swazi vakbondsvertegenwoordigers van de bond van verpleegkundigen (SWADNU) en van de bond van werknemers bij de overheid (NAPSAWU) begin november 2013 aan Nederland hebben gebracht. Het bezoek van Hans is met name gericht op de werknemers in de gezondheidszorg, al heeft hij ook een gesprek met de vakbondsfederatie TUCOSWA waar beide bonden bij zijn aangesloten.

Over zijn bezoek aan het hoofdkantoor van SWADNU schrijft Hans in zijn aantekeningen: *“Een paar kleine ruimtes op een terrein waar langdurig zieken/terminale patienten worden verpleegd. Er zijn meerdere kleine organisaties gevestigd lijkt het.”*

Hij bezoekt ook een regionaal ziekenhuis: *“Een autorit van een paar uur verder komen we aan bij het lokale ziekenhuis, schijnt het tweede ziekenhuis van het land te zijn: het Hlathikhulu ziekenhuis. In dit ziekenhuis is eigenlijk tekort aan alles. Te kort aan staf, de kwaliteit zou verbeterd moeten worden. Ik denk, al ben ik geen verpleegkundige, op alle terrein. Heb geen computer gezien in de rondgang door het ziekenhuis, dossiers dat wel. Er schijnt een soort van typekamer te zijn maar die was dicht. Er is ook hier veel vlucht van kennis naar het buitenland.*

Veel verpleegkundigen wonen bij het ziekenhuis in verplegerswoningen, omdat er te weinig van zijn worden die gedeeld, sommige wonen in de lokale gemeenschap maar ook daar is het moeilijk een kamer/huis te vinden. Het wagenpark van het ziekenhuis bestaat uit twee busjes en een ziekenauto. Deze laatste is gedoneerd door Taiwan aldus het opschrift.

Observaties:

Een ziekenhuis jaren 50 Nederland, grote zalen, geen voorzieningen, geen computers en primitief.

Hij bezoekt ook een Wellnesscentrum; een bij ons niet zo bekend fenomeen, wat echter in meer ontwikkelingslanden voorkomt: Dit project is in 2004 gestart met een kleine kliniek. Het is vooral bedoeld voor leden van de bond die werken in de gezondheidszorg. Veel werkers in de gezondheidszorg worden zelf ziek door het werk. Bijvoorbeeld HIV / TBC. TBC is een van de grootste doodsoorzaken in Swasiland maar ook in Zuid-Afrika. Werkers in de gezondheidszorg raken besmet door onvoldoende bescherming en preventie daarvoor.

Daarnaast is het een taboe als je HIV besmet bent om het daar over te hebben. Zij huren een ruimte van een organisatie die zich met terminale zieken bezighoudt. Er zijn twee kleine spreekkamers, met een open medicijnkast, alleen de echt zware medicijnen zitten achter slot en grendel. In dit project is er een tekort aan artsen, de verplegers doen het meeste werk ook dat werk wat eigenlijk door een arts zou moeten worden gedaan. Een veelvoorkomend ziektebeeld is burnout, omdat er teveel werk is maar ook omdat er veel werk moet worden gedaan dat eigenlijk door een arts moet worden gedaan. Dus teveel stress hierdoor op de verplegers.

Veel goed gekwalificeerd personeel werkt inmiddels in het buitenland mede vanwege dit soort oorzaken. Er is onderzoek gedaan naar de redenen van vertrek naar het buitenland. Uit dit onderzoek blijkt dat de belangrijkste oorzaak ivrees voor eigen gezondheid is. Daarna de werkomstandigheden en als derde pas het geld.

In Swaziland is TB in een resistente vorm hardnekkig aanwezig, een behandeling hiervoor duurt lang.

Vanaf 2006 is het centrum echt goed van de grond gekomen. De verplegers waarvoor het is opgezet geven zelf de onderwerpen aan, waar hebben zij behoefte aan in dit centrum. Wat heeft men psychisch mentaal en fysiek nodig. Momenteel wordt er aan zo'n 8000 werkers zorg verleend op de een of andere manier. Ook de directie familie wordt hierin opgenomen omdat zij ook te maken hebben met de ziekte van de verpleegkundige, de kostwinner veelal. De service aan de patient is gratis ook voor de directe familie.

Over het gesprek met de federatie TUCOSWA noteert Hans: Het zijn uitdagende tijden is hun boodschap. Momenteel legt de VS druk op de regering om, onder druk van een te tekenen handelsverdrag de rechten van de vakbonden en de erkenning van de federatie vorm te geven. Wanneer dit niet gebeurt, zo zegt de VS, wordt het handelsverdrag niet getekend. Voor de suikerindustrie is dit belangrijk en dus voor de koning.

In mei 2013 leek het er op dat erkenning van de federatie er aan zat te komen. Er was een rapport van de ILO maar zo gauw de ILO-delegatie was verdwenen is er niets gebeurd. Ondanks dat Swazi alle verdragen enzo heeft getekend verandert er niets. Een simpele brief van de regering moet voldoende zijn, kennelijk heeft men hier geen zin in of is men bang?

Tenslotte had Hans nog contact met IRALE, het bureau dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van het programma voor capaciteitsopbouw van onze zusterbonden, een project dat o.a. door ABVAKABO wordt gefinancierd, over de voortgang.